

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

E.E. BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2019/6074

Karar Tarihi : 12/6/2024

Başkan : Basri BAĞCI
Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Kenan YAŞAR
Ömer ÇINAR
Raportör : Özge ULUKAYA
Başvurucu : E.E.

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru; gerçekleştirme görevlisi olan başvurunun Sayıştay tarafından tespit edilen kamu zararını tazmin etmeye mahkûm edilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının, yargılamanın uzun sürmesi nedeniyle de makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

2. Başvurucu, 2008 ve 2016 yılları arasında Antalya Su ve Atıksu Genel Müdürlüğünde (ASAT) avukatlık hizmetleri sınıfına tabi memur olarak görev yapmıştır. Sayıştay Başkanlığı tarafından ASAT'ın 2013 yılına ilişkin hesaplarına yönelik denetim yapılmıştır. Denetim sonucunda Sayıştay denetçileri 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararname'nin (659 sayılı KHK) 14. maddesine aykırı olarak 2013 yılı vekâlet ücreti ödemelerinde üst sınıırın uygulanmadığının ve işçi statüsündeki personele avukatlarla aynı tutarda vekâlet ücreti ödendiğinin tespit edilmesi üzerine kamu zararına sebep olunduğu iddiasını sorgu konusu yapmıştır.

3. Sayıştay 6. Dairesi (Daire) 659 sayılı KHK'nın 14. maddesi gereği avukatlık hizmetleri sınıfına dâhil olan hukuk birimi amiri, hukuk müşaviri, muhakemat müdürü ve avukatlar için belirlenen gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak aylık brüt tutarının on iki katı aşılacak suretiyle ödenen 162.774,77 TL vekâlet ücretinden oluşan kamu zararının gerçekleştirme görevlisi sıfatıyla başvurunun dâhil olduğu kişilerden müteselsilen tahsil edilmesine karar vermiştir.

4. Başvurucu, anılan kararı temyiz etmiştir. Sayıştay Temyiz Kurulu (Kurul) 18/1/2017 tarihinde oyçokluğuyla Daire kararının tasdikine karar vermiştir. Kararda değinilen hususlar özetle şöyledir:

i. 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 33. maddesi uyarınca bir mali işlemi gerçekleştirmede görevli olanların sorumluluğunun belirlenmesinde, gerçekleştirme işlemi yapan memurun yetkili ve görevli olması, yapılan giderin de bu görevli tarafından düzenlenip imzalanan belgeye dayandırılması zorunludur. Bu nedenle aralarında başvuruçunun da bulunduğu kişiler, hukuk müşavirliği dışında farklı birimlerde çalışsalar dahi görevlendirilmeleri neticesinde ödeme için gerekli belgeleri hazırlamaları ve ödemelerin yapıldığı muhasebe işlem fişlerini düzenleyen olarak imzalamaları nedeniyle sorumlu olarak kabul edilmiştir.

ii. 5018 sayılı Kanun'un 2. maddesinde anılan Kanun'un merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri, sosyal güvenlik kurumları ve mahallî idarelerden oluşan genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin mali yönetimini ve kontrolünü kapsadığı belirtilmiştir. Anılan düzenlemede "*mahallî idarelerin ve bunların birlikleri*" ifadesinin bağlı kuruluşları da kapsadığı değerlendirilmiş, büyükşehir belediyesine bağlı kuruluşlar arasında olduğu anlaşılan ASAT'ın 5018 sayılı Kanun'a tabi olduğu kabul edilmiştir.

iii. Genel nitelikli olması nedeniyle 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanunu kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan avukatları da kapsamaktadır. Ancak iş sahibi ile avukat arasındaki ücret ilişkilerini düzenlemesi nedeniyle anılan Kanun'un 164. maddesi tamamen mesleklerini serbest olarak ifa eden avukatlar için geçerlidir. Ayrıca kamuda istihdam edilen avukatların statü hukukuna tabi olmaları nedeniyle bunlara sadece avukatlık ücreti değil kadrolarına bağlı olarak ilgili mevzuatta öngörülen aylık, ek gösterge, zam ve tazminat ile diğer mali, sosyal hak ve yardımlar her ay herhangi bir dava ile ilişki kurulmaksızın ödenmektedir. Bu nedenle kamuda istihdam edilen avukatlara avukatlık vekâlet ücreti dağıtılırken 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda ve diğer kanunlarda yer alan düzenlemelere uyulması zorunludur.

iv. 20/11/1981 tarihli ve 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun'un 1. maddesinin (4) numaralı fıkrasında İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü (İSKİ) personelinin 657 sayılı Kanun hükümlerine tabi olduğu düzenlenmiştir. ASAT Genel Müdürlüğü Hukuk Müşavirliği Kuruluş Görev ve Yetki Yönetmeliği'nin (Yönetmelik) 22. maddesinde; avukatların dava ve icra takiplerinde mahkemeler, icra daireleri, Danıştay ve Yargıtay gibi idari ve adli kaza mercilerince idare ve avukat lehine takdir olunarak tahsil edilen vekâlet ücretlerinin 657 sayılı Kanun'un 146., 2560 sayılı Kanun'un 4., 5. ve ek 5., 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 82., 1136 sayılı Kanun'un 164. ve ek 1. maddeleri gereğince hukuk müşaviri, avukatlar ve büro personeli arasında, bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen oranlara göre dağıtılacağı kararlaştırılmıştır. Yine 659 sayılı KHK'nın 18. maddesinde 2/2/1929 tarihli ve 1389 sayılı Devlet Davalarını İntaç Eden Avukat ve Saireye Verilecek Ücreti Vekâlet Hakkında Kanun'un ve 657 sayılı Kanun'un 146. maddesinin üçüncü fıkrasının yürürlükten kaldırıldığı, diğer mevzuatta vekâlet ücretinin ödenmesine ilişkin yürürlükten kaldırılan bu düzenlemelere yapılan atıfların 659 sayılı KHK'ya yapılmış sayılacağı belirtilmiştir.

v. 659 sayılı KHK'nın 14. maddesinde yer alan düzenleme ile ödenebilecek vekâlet ücreti üst sınırı belirlenmiştir. ASAT tarafından çeşitli yargı ve icra mercilerinde sonuçlanan dava ile işlemler neticesinde kazanılan, emanet hesabında toplanan ve üç yıl sonunda dağıtımı yapılmayan tutarların kamu kurumunun bütçesine gelir olarak kaydedilmesi gerekmektedir. Dolayısıyla söz konusu tutarların kamu kaynağı olduğu açıktır. 5018 sayılı Kanun'un 17. maddesine göre hukuka aykırı bir işlemle kamu kaynağında eksilmeye neden olunması kamu zararı kapsamında kabul edilmelidir. ASAT'ta çalışan avukatlara ödenen vekâlet ücretleri için 659 sayılı KHK ile belirlenen üst sınıra uyulmaması sonucunda kamu kaynağında bir eksilme, dolayısıyla kamu zararı ortaya çıkmıştır.

5. Başvurucu, belirtilen Kurul kararına karşı karar düzeltme talebinde bulunmuştur. Kurul 3/10/2018 tarihinde başvurusunun Anayasa'ya aykırılık iddiasının ciddi görülmediğini belirtip temyiz incelemesindeki gerekçesini tekrar ederek oyçokluğuyla karar düzeltme talebini reddetmiştir.

6. Başvurucu, nihai hükmü 8/2/2019 tarihinde öğrendikten sonra 26/2/2019 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

7. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

II. DEĞERLENDİRME

A. Mülkiyet Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

8. Başvurucu;

i. 659 sayılı KHK'nın 14. maddesi uyarınca belirlenen üst sınıra uyulmaksızın vekâlet ücreti ödenmesi nedeniyle Sayıştay tarafından hakkında tazmin hükmü verildiğini belirterek mahkeme niteliği tartışmalı olan Sayıştay nezdinde yargılama yapıldığını, ayrıca Sayıştayın bağımsız ve tarafsız bir yargı merci görünümü vermediğini ileri sürmüştür.

ii. 659 sayılı KHK'nın 14. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğu iddiasının gerekçesiz olarak reddedildiğini, ASAT'ın 659 sayılı KHK kapsamında olmadığı yönündeki iddiasının karşılanmadığını, kamu zararının nasıl oluştuğunun Sayıştay kararında açıklanmadığını ifade etmiştir.

iii. Yargılamanın bütünüyle Sayıştay bünyesindeki denetçilerin hazırladığı rapor üzerinden yürütüldüğünü, çekişmeli yargılanma yapılmadığı gibi uyumsuzluk konusunu bizzat Sayıştayın kendi işleminin oluşturduğunu açıklamıştır.

iv. Kamu zararının tespiti bakımından sadece denetçi raporu ile yetinildiğini ve bilirkişi raporu alınması yönündeki talebinin reddedilerek savunma sonrasında tanzim edilen ve yargılamada esas alınan raporun kendisine tebliğ edilmeksizin, usul hükümleri uygulanmadan karar verildiğini belirtmiştir.

v. Sayıştay Dairelerinin ASAT'ın 659 sayılı KHK'ya tabi olup olmadığı yönünde farklı kararları olduğunu, içtihat farklılıklarının giderilmesi için içtihadı birleştirme yoluna başvurulmayarak hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edildiğini açıklamıştır.

vi. Tahsili talep edilen ödemenin kamu zararı kapsamında olup olmadığı ile ASAT'ın 659 sayılı KHK'ya tabi olup olmadığına ilişkin değerlendirmenin açık şekilde takdire ve yorumlama hatasına dayandığını, gerçekleştirme görevlisi olması nedeniyle hukuken tartışmalı bir konu hakkında Sayıştay kararı ile tespit edilen kamu zararından kişisel mal varlığı ile sorumlu tutulmasının aşırı ve ölçüsüz bir müdahale olduğunu ifade etmiştir.

vii. Belirttiği gerekçelerle adil yargılanma hakkının, gerekçeli karar hakkının, çekışmeli yargılanma hakkının, hakkaniyete uygun yargılanma hakkının, etkili başvuru hakkının ve mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

9. Başvuru, mülkiyet hakkı kapsamında incelenmiştir.

10. Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20). Hakkında verilen tazmin kararı uyarınca başvuruçunun bir miktar parayı ödemek zorunda kaldığı açık olup bu paranın Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkının konusuna giren bir mülk teşkil ettiği hususunda tereddüt bulunmamaktadır. Somut olayda üst sınır uygulanmaksızın ödenen vekâlet ücreti nedeniyle gerçekleştirme görevlisi sıfatıyla sorumlu kabul edilen başvuruçudan kamunun zararının tazmin edilmesine karar verilmiştir. Buna göre başvuruçudan kamu zararının tazmin edilmesinin mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiği açıktır. Diğer taraftan müdahalenin amacı da gözetildiğinde mülkiyet, kamu yararına kullanımının kontrolü veya düzenlenmesine ilişkin kural çerçevesinde incelenmelidir.

11. Mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kanuni olması ve kamu yararına dayalı meşru bir amacının bulunması yeterli olmayıp ölçülü olması da gerekir. Hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasında dikkate alınacak ölçütlerden biri olan Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ölçülülük ilkesi uyarınca mülkiyet hakkının sınırlandırılması suretiyle elde edilmek istenen kamu yararı ile bireyin hakları arasında adil bir dengenin sağlanması zorunludur. Bu adil denge, başvuruçunun şahsi olarak olağan dışı ve aşırı bir yüke katlandığının tespit edilmesi durumunda bozulmuş olacaktır (*Arslan Gedik*, B. No: 2014/17217, 14/9/2017, § 39).

12. Ölçülülük ilkesi, *elverişlilik*, *gereklik* ve *orantılılık* olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* öngörülen müdahalenin ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, *gereklik* ulaşılmak istenen amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmamasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir (AYM, E.2016/46, K.2016/178, 23/11/2016, § 12; AYM, E.2015/40, K.2016/5, 28/1/2016, § 10).

13. Sayıştayın tazmin kararında 5018 sayılı Kanun'un 33. maddesi uyarınca üst sınır uygulanmaksızın fazladan yapılan vekâlet ücretlerine ilişkin ödemelerden gerçekleştirme görevlisi olarak başvuruçunun tazmin sorumluluğu olduğu belirtilmiş olup müdahalenin kanunilik unsurunu taşıdığı anlaşılmıştır. Başvuruya konu olayda başvuruçunun kamu kaynakları kullanılarak fazla ödendiği ileri sürülen vekâlet ücreti nedeniyle oluşan kamu zararının tazmininden sorumlu tutulmasında kamu yararı bulunduğu ve müdahalenin bu yönüyle meşru bir amacı olduğu tartışmasızdır. Diğer yandan kamu zararının zararın

oluşmasına eylemleri ve işlemleriyle sebep olduğu kabul edilen kişilerden tahsil edilmesi amacıyla mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kamu yararı amacının gerçekleştirilmesi bakımından elverişli ve gerekli olmadığı söylenemez. Somut olaydaki müdahalenin ölçütlülüğünün değerlendirilmesi bakımından asıl önem taşıyan ölçüt ise orantılılıktır. Bu itibarla, uygulanan tedbirle başvurucuya aşırı ve orantısız bir külfet yüklenip yüklenmediği tespit edilmelidir.

14. Yargısal faaliyetin en önemli unsuru, bir hukuki uyumsuzluğun tüm yönleriyle esastan çözümlenerek karara bağlanması ve bu kararın kesin hüküm niteliği taşımasıdır. Kesin hüküm, davanın tarafları arasındaki hukuki ilişkinin bütün bir gelecek için kesin olarak tespit edilmesi veya düzenlenmesi ve aynı davanın hükmün kesinleşmesinden sonra yeniden açılmamasıdır. Sayıştay, sorumluların hesap ve işlemlerinin hukuka uygun olup olmadığı, hukuka aykırı ise kamu zararı doğurup doğurmadığı ve hukuka aykırı mali işlem ile kamu zararı arasında illiyet bağı bulunup bulunmadığı hususunda 6085 sayılı Kanun'da öngörülen yargılama usullerini izleyerek bir inceleme yaptıktan sonra her üç koşulun da gerçekleşmesi durumunda kamu zararının hesap sorumlusundan tazminine karar vermektedir (AYM, E.2012/102, K.2012/207, 27/12/2012).

15. Sayıştayın tazmin kararı vermesi hukuka aykırılığın müeyyidesidir. Anayasa'nın 160. maddesinin birinci fıkrasında, Sayıştayın bu kararının kesin hüküm niteliğinde olduğunu açıkça belirtilmesi ve bu karara karşı herhangi bir hukuksal yola başvurma yolunun öngörülmemesi Sayıştay kararının yargısal anlamda kesin hüküm niteliğinde olduğunu gösterir (AYM, E.2012/102, K.2012/207, 27/12/2012; Anayasa Mahkemesinin aynı yöndeki diğer kararları için ayrıca bkz. AYM, E.2011/21, K.2013/36, 28/2/2013; E.2011/142, K.2013/52, 3/4/2013; E.2014/172, K.2014/170, 13/11/2014).

16. Somut olayda başvuru öncelikle ASAT'ın 659 sayılı KHK kapsamında olmaması nedeniyle anılan KHK'nın 14. maddesinde vekâlet ücretlerine ilişkin düzenlenen üst sınırın uygulanamayacağını ileri sürmüştür. Bireysel başvuru kapsamında ilgili kanun hükümlerinin yorumlanması ve buna dayanılarak delillerin değerlendirilmesi kural olarak uyumsuzluğu çözen ve kanun yolu denetimi yapan mahkemelerin görevidir. Anayasa Mahkemesinin hukuk kurallarının yorumuna ya da delillerin değerlendirilmesine ilişkin görevi açık bir keyfîlik veya bariz takdir hatası durumları ile sınırlıdır (*Sina Aziz Manastırı ve Başpiskoposluğu (Tur-u Sina Manastırı)*, B. No: 2018/26955, 14/12/2022, § 92).

17. Daire ve Kurul kararlarında mevzuat düzenlemelerine yer verilerek 659 sayılı KHK'nın 14. maddesi uygulanmak suretiyle değerlendirme yapılması gerektiği açıkça belirtilmiştir (bkz. §§ 3, 4). Daire ve Kurul, belirtilen düzenlemenin Anayasa'ya aykırı olduğuna ilişkin iddiayı inceleyerek gerçekleştirme görevlisi olan başvurunun durumuna ve tahsili talep edilen miktarın kamu zararı oluşturduğuna ilişkin olarak ayrıca ve açıkça değerlendirmelerde bulunmuştur. Maddi hukuk kurallarının yorumu uyumsuzluğu çözen, kanun yolu denetimi yapan mahkemelerin görev ve yetkisinde olup Anayasa Mahkemesinin görevi bu yorumun Anayasa'da yer alan hak ve güvencelere aykırı olup olmadığını incelemekten ibarettir. Somut olayda Sayıştayın ilgili dairesinin ve Temyiz Kurulunun anılan mevzuata ilişkin yorumunun keyfî ya da hukuka açıkça aykırı olduğunun söylenmesi için hiçbir neden bulunmamaktadır. Bunun yanında 659 sayılı KHK'nın kapsamına ilişkin olarak başvurunun sunduğu ve temyiz incelemesinden geçip geçmediği hususunda belirsizlik bulunan kararlara dayanılarak yargısal farklılıklar bulunduğu iddia edilmiş ise de oluşturduğu iddia edilen yargısal farklılığın içtihat farklılığı oluşturacak boyutta olmadığı anlaşılmıştır.

18. Başvurucu, savunması alındıktan sonra hazırlanan ve yargılamaya esas alınan raporun kendisine tebliğ edilmediğini ileri sürmüştür. Anayasa Mahkemesince *İsmail Buğra İşlek* (B. No: 2013/1177, 26/3/2013) kararında bireysel başvuru yolunun ikincil niteliği gereği bireysel başvuruda bulunabilmek için öncelikle olağan kanun yollarının tüketilmesinin zorunlu olduğu belirtilmiştir. Başvurucunun bireysel başvuru konusu şikâyetini öncelikle ve süresinde yetkili idari ve yargısal mercilere usulüne uygun olarak iletmesi, bu konuda sahip olduğu bilgi ve delilleri zamanında bu makamlara sunması, bu süreçte dava ve başvurusunu takip etmek için gerekli özeni göstermesi gerekir (*İsmail Buğra İşlek*, § 17). Somut olayda başvurucu, yargılamaya esas alınan raporun kendisine tebliğ edilmediğini ve bahsi geçen raporun içeriğinden haberdar olmadığını dile getirmiştir. Kaldı ki başvurusunun anılan raporun içeriğinden en geç daire kararı ile birlikte haberdar olduğu ve temyiz aşamasında bu rapora yönelik itirazlarını ileri sürme imkânı bulunduğu açıktır.

19. Başvurucu son olarak Sayıştayda görevli denetçiler tarafından hazırlanan rapora göre karar verilmesinden ve bilirkişi raporu alınması yönündeki talebinin reddedilmesinden yakınmaktadır. Kural olarak Anayasa Mahkemesinin görevi herhangi bir davada bilirkişi raporunun veya uzman mütalaasının gerekli olup olmadığına karar vermek değildir (*Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, § 68). Hâkim ya da mahkeme, bilirkişi incelemesi yaptırmak zorunda olmadığı gibi bilirkişilerce hazırlanan raporlarla da bağlı değildir. Yargılama mercii, bilirkişi mütalaasına uymayan bir karar da verebilir (bazı farklarla birlikte bkz. *Yahya Murat Demirel ve Hüsnü Barbaros Olcay*, B. No: 2013/7996, 17/2/2016, § 54). Daire ve Kurul tarafından denetçi raporu ve yargılamaya esas alınan rapor yeterli görülerek bir karar verildiği değerlendirilmiştir. Başvurucunun söz konusu raporlara karşı itirazlarını sunma imkânı bulunduğu, raporlarda yapılan hesaplamalara yönelik somut bir itiraz ileri sürmediği anlaşılmıştır. Ayrıca yargılama sürecine bir bütün olarak bakıldığında başvurusunun delillerini ve iddialarını sunma fırsatı bulamadığına dair bir olguya rastlanmadığı sonucuna varılmıştır.

20. Sonuç olarak başvurucu, mevzuata aykırı olarak yapılan ödemeler nedeniyle oluşan kamu zararından sorumlu tutulmuştur. Başvurucunun bu sorumluluğunun ilgili kanun hükümlerine göre Sayıştay tarafından tespit edildiği, başvurusunun Sayıştay tarafından yapılan yargılamada itirazlarını serbestçe ileri sürme imkânı elde ettiği anlaşılmıştır. Bunun yanında başvurucu, yargısal makamların kararlarının makul bir değerlendirme içermediğini veya keyfi olduğunu ortaya koyamamıştır. Başvurucunun iddia ettiği yargısal kararlardaki farklılığın hukuki güvenliği sarsacak nitelikte olmadığı, dolayısıyla başvurusunun hukuk kurallarının yorumlanması ve delillerin değerlendirilmesi kapsamında kaldığı tespit edilmiştir. Başvurucunun tazmin etmekle yükümlü tutulduğu miktar nedeniyle ödeme yapılan personele rücu etme imkânı bulunduğu, bu bağlamda Anayasa'nın 35. maddesinde öngörülen güvencelerin de sağlandığı gözetildiğinde müdahalenin başvurucuya şahsi olarak aşırı bir külfet yüklediği değerlendirilmiştir. Buna göre başvurusunun mülkiyet hakkının korunması ile müdahalenin kamu yararı amacı arasında olması gereken adil denge bozulmamış olup mülkiyet hakkına yapılan müdahale ölçülüdür. Dolayısıyla başvurusunun mülkiyet hakkının ihlal edilmediği açıktır.

21. Açıklanan gerekçelerle başvurusunun diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

B. Makul Sürede Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

22. Başvurucu, yargılamanın uzun sürmesi nedeniyle makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

23. Anayasa Mahkemesi, olay ve olguları somut başvuru ile benzer nitelikte olan *Veysi Ado* ([GK] B. No: 2022/100837, 27/4/2023) kararında uygulanacak anayasal ilkeleri belirlemiştir. Bu çerçevede Anayasa Mahkemesi 9/1/2013 tarihli ve 6384 sayılı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine Yapılmış Bazı Başvuruların Tazminat Ödenmek Suretiyle Çözümüne Dair Kanun'un geçici 2. maddesinde 28/3/2023 tarihli ve 7445 sayılı Kanun'un 40. maddesi ile yapılan değişikliğe göre 9/3/2023 tarihi (bu tarih dâhil) itibarıyla derdest olan, yargılamaların makul sürede sonuçlandırılmadığı iddialarıyla yapılan başvurulara ilişkin olarak Tazminat Komisyonuna başvuru yolu tüketilmeden yapılan başvurunun incelenmesinin bireysel başvurunun ikincil niteliği ile bağdaşmayacağı neticesine varmıştır. Somut başvuruda, anılan kararda açıklanan ilkelerden ve ulaşılan sonuçtan ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

24. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

III. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurucunun kamuya açık belgelerde kimliğinin gizli tutulması talebinin **KABULÜNE,**

B. 1. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,**

2. Makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,**

C. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde **BIRAKILMASINA** 12/6/2024 tarihinde **OYBİRLİĞİYLE** karar verildi.